Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36531
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ad 20

quē spreuit simili modo manet ꝓpositū q̄d ꝓposuit de illo quia indignus erit 30
Hoc quasi presciuis n̄ ꝑsonarū acceptor: Nam neminē dāpnat ante quam
peccet. & nullū coronat ante quā uincat. Hoc ꝑtinet ad causā iudeorū.
qui sibi ꝑogatiuā defendunt q̄d filii sint abrahe. Apls autē cōsolatur sc.
ut quia dixerat dolorē se habere cordis continuū causa increduitatis
illorū. quorū adoptio erat filiorū & legis cōstitutio. & ex quib⁹ xpc salua
tor: sicut & ipse ait. Salus ex iudeis est. Tractata lege inuenit quia non
omīs qui ex isrl credituri s. neq; qui dicunt filii abrahe omīs abrahe filios
dicendos. sicut supra memorauī. Minuit q̄ dolorē suū. inueniens olim
ꝑdictū q̄d n̄ omīs cōmt credituri. ut his solis doleat/ quī ꝑinuidiā increduli
tate laborant. possunt tam credere. Q̄d in subiectis aperit. Increduliś
tam ꝑdictis n̄ ualde dolendū est. quia n̄ sunt destinati aduntā. presci
entia enī dī olim hos n̄ saluandos decreuit. Quis enī plangat eū. qui
olim mortuus habetur: Presciuis enī ds male illos uoluntatis futuros. n̄
illos habuit in numero bonōr. De iustitia enī ds iudicat. n̄ de ꝑscientia.
Vnde & moysi dicit. Siquis peccauerit ante me. delēa eū de libro meo.
ut secm iustitiā iudicis tunc uideatur deleri cū peccat. iuxta ꝑscien
tiā v nūquā in libro fuisse. Hinc & apls iohs de huīmodi ait. Ex nobis ex
ierunt. sed n̄ fuerunt ex nobis. Si enī fuissent ex nobis. ꝑmansissent
utiq; nobiscū. Non ē ꝑsonarū acceptio in ꝑscientia dī. Prescientia enī ē.
quia definitū habet qualis uniūcuiq; futura uoluntas sit. in qua man
surus sit. ꝑ quā dāpnetur. Deniq; quos scit in bono mansuros. frequen
ter ante mali sunt. & q̄s malos scit ꝑmansuros. aliquoties prius s. boni.
Vnde cesset querela. quia ds ꝑsonarū acceptor n̄ ē. Nam & saul & iudas
scarioth ante fuerunt boni. dicente scriptura de saule. Erat uir bonus.
& n̄ erat illo melior in filiis isrl. Et de iuda scarioth dicit apls petrus.
Qui sortitus ē sortē ministerii hui⁹ insignis ac ꝑdigius faciendis. Quom
igitur ministerū a saluatore sortitur. nisi erit bonus. In sorte enī dī
iudiciū fuit dignū illū fuisse tēpore quo electus ē. scelus. pentitentia
motus laqueo uitā finiuit. Et quid mirū quia dicunt fuisse boni. cū omīs
natura bona sit. & malū nulla substantia. sed sola ꝑuaricatio q̄ ortum
de uoluntate. Voluntas aū trahitur de errore. Quid q̄ dicemus. Nūq̄d
iniquitas apud dm. absit. Quia enī unū diligit & alterū odit. numq̄d
iniquus ē. Non plane. sed iustus. Scit enī q̄d faciat. & nec retractandū
ē eius iudiciū. Hoc in malachia ꝑpha habetur: Iacob dilexi. esau aū
odio habui. Hoc iā de iudicio dicit. Nam prius de ꝑscientia ait. quia
maior seruiet minori. sicut & de ꝑscientia pharaonē dāpnauit. scienś